

Paradijs hersteld!

door Keith Mathison

Waar gaan gelovigen heen als ze sterven? Welke christen je deze vraag ook stelt, de reactie zal zeer waarschijnlijk zijn: “Hoezo, ze gaan naar de hemel natuurlijk.” Maar als je vervolgens vraagt: “Waar gaan gelovigen heen *nadat* ze naar de hemel zijn gegaan?” dan is er een grote kans dat het antwoord een vragende uitdrukking van verbazing is. “Hoe bedoel je, waar gaan gelovigen heen nadat ze naar de hemel zijn gegaan? Ze gaan naar de hemel, of niet dan?” Nou, eigenlijk niet, niet volgens de Schrift.

Volgens de Schrift gaat de ziel van een gelovige naar de hemel in de tegenwoordigheid van de Heere wanneer hij of zij sterft. Maar dit is slechts een tussenfase. En een tussenfase is precies wat het is – een tussenfase, of ‘tussentijds’. Het is niet de uiteindelijke staat of de uiteindelijke toekomst van gelovigen. De uiteindelijke toekomst van de gelovige is de opstanding van het lichaam en de wederkomst van Jezus Christus (1 Kor. 15). Op die glorieuze dag zullen de ziel en het opgestane en getransformeerde lichaam van de gelovige weer één zijn zoals God ze oorspronkelijk heeft geschapen. Onze lichamen en zielen zullen niet alleen bevrijd zijn van de overblijfselen van de zonde, ook de hemelen en aarde zullen worden vernieuwd en bevrijd van de vloek van de zonde (Rom. 8:18-25). Deze nieuwe aarde waarop gerechtigheid zal wonen zal ons thuis zijn.

Deze gezegende hoop is vanwege modern christelijke eschatologie verduisterd door een nogal Platonisch beeld te schetsen over het hiernamaals waarin de zielen van gelovigen leven in een eeuwige staat van gelukzaligheid, zwevend tussen de wolken en spelend op harpen. Deze verschuiving heeft plaatsgevonden omdat de leer van de opstanding van het lichaam – wat centraal staat in de Evangelieverkondiging van Paulus – en de bijbehorende leer van de nieuwe hemelen en aarde niet die aandacht in onze preken hebben gekregen zoals ze dat wel kregen in de prediking van de apostelen.

Zoals Paulus zo treffend uitlegt in Romeinen 8; ons vurig verlangen voor de verlossing van onze lichamen is nauw verbonden met onze hoop voor de verlossing van de hele schepping van de verwoestingen van de zonde. De leer van de nieuwe hemelen en aarde is daarom geen leerstuk in de periferie of een bijzaak. Het is een sleutelement in het verlossende werk van God. Het definieert de eeuwige staat waarin we zullen leven met Christus voor altijd.

De leer van de eindtijd is vaak omgeven met verwarring en onenigheid. Maar dit moet er niet voor zorgen dat gelovigen hun handen wanhopig in de lucht gooien. Het is de hoop van de redactie van *Tabletalk magazine* dat deze kwestie ertoe bijdracht dat de Bijbelse hoop weer wordt opgerakeld in de harten en hoofden van Gods mensen die *coram Deo* – voor Gods aangezicht – leven.

From Ligonier Ministries and R.C. Sproul.

© *Tabletalk magazine*.

Website: www.ligonier.org/tabletalk. Email: tabletalk@ligonier.org

Vertaald door Marcel Vroegop